

Η Κοίμηση της Θεοτόκου (Παναγιώτης Σελίμος)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες





Εξ ουρανού ο Γαβριήλ
έρχεται στην Παρθένο
όπως παλιά, κομίζοντας
μαντάτο ευλογημένο.

Στον πρώτο Ευαγγελισμό
αξιώθηκε Μητέρα
και χώρεσε ο Αχώρητος

στης Κόρης την γαστέρα.

Και τώρα εις τον δεύτερο
μήνυμα νέο παίρνει
σε τρεις ημέρες στ' Ουρανού
τα ύψη ανεβαίνει.

Χαρά μεγάλη έλαβε
η Άχραντος Μαρία
κι ετοιμάζεται να ρθει
η ώρα η Αγία.

Νεφέλη από το Θεό
τους θείους Αποστόλους
από τα πέρατα της γης
τους συγκεντρώνει, κι όλους

στην Δέσποινα τους οδηγεί
για ν' αποχαιρετήσουν
και την ευχή να λάβουνε
το έργο να αυξήσουν.

Φίλους, γνωστούς και συγγενείς
η Παναγιά ευλογάει
τους δίνει μητρικές ευχές
και αποχαιρετάει.

Κοιτά για ύστατη φορά
ολόκληρη την κτίση.
Πόσο σοφά ο Γιοκας Της
όλα τα έχει χτίσει;

Κι αφού η ώρα έφθασε
στην κλίνη Της ξαπλώνει
και πάνω στ' Άγιο στέρνο Της
τα χέρια Της σταυρώνει.

Σφραγίζει τα ματόκλαδα,
πνοή στερνή αφήνει
και την Αγία Της ψυχή
στον Κύριο παραδίνει.

Τότε ανοίγουν οι Ουρανοί
κι αγγέλων συνοδείες
την κλίνη Της κυκλώνουν
με ωδές και υμνωδίες.

Και μες στο Φως της Δόξης Του
ο Ποιητής το κόσμου,
κατέρχεται να υποδεχθεί
το πνεύμα της Μητρός Του.